

Un jutjat de València es nega a investigar Ramón, el policia "provocador"

DIRECTA.CAT :: 16/02/2025

Descarta que l'operació d'infiltració del policia espanyol R. M. F. durant dos anys supose cap delictes

Sense iniciar una investigació dels fets, el jutjat d'instrucció número 21 de València descarta que l'operació d'infiltració del policia espanyol R. M. F. durant dos anys supose cap delictes, i sosté que l'objectiu de l'agent era "integrar-se en col·lectius socials radicals i violents per a aconseguir informació rellevant"

El jutjat d'instrucció número 21 de València ha inadmet la querella criminal presentada pel cas del policia espanyol infiltrat R. M. F., [destapat per la Directa](#).

En la resolució, amb data de 5 de febrer, la jutgessa rebutja que s'hagen comès els delictes de tortura i contra la integritat moral, lesions i descobriment i revelació de secrets; i reconeix que l'objectiu de l'agent era "integrar-se en col·lectius socials radicals i violents per a aconseguir informació rellevant". L'advocada de l'acusació de les dues activistes querellants, Maria Josep Martínez, de l'organització antirepressiva Alerta Solidària, denuncia que és "molt greu que la resposta siga una ràpida inadmissió sense iniciar cap investigació ni determinar la legalitat de la infiltració" i, per això, recorreran la decisió.

La querella subratlla que les conductes de l'agent del Cos Nacional de Policia "vulneren drets fonamentals" i van consistir en la "instrumentalització" i "cosificació" de les dues afectades a través de "l'establiment de relacions afectives", i en "l'accés a informació reservada i privada de diferents col·lectius on participen les dues querellants". A més a més, es denuncia que l'agent va assumir un paper protagonista en diverses accions de protesta i sabotatge. Va liderar un dels grups de veïnes que van tombar algunes de les tanques que l'empresa Metrovacesa havia instal·lat en solars de la seua propietat, va formar part del bloc capdavanter de manifestants que empenyia el cordó policial en la marxa contra l'empresonament de Pablo Hásel o va assistir a la marxa antifeixista de l'1 de maig de 2021 com a membre del cordó de seguretat organitzat per Acció Antifeixista València.

L'argumentari del jutjat de València és el mateix que van argüir la Fiscalia, el jutjat d'instrucció 21 i l'Audiència de Barcelona, i la Fiscalia de Girona, que també van rebutjar investigar els casos d'infiltració policial de D. H. P. als moviments socials de Barcelona, sota la identitat falsa de Daniel Hernández Pons; i de l'agent Maria Isern Torres a Girona sota la identitat de Maria Perelló Amengual. En tots tres escrits judicials, es defensa que "manca de cap justificació l'obertura d'un procés penal per comprovar uns fets que, en cas de ser acreditats, de cap manera serien constitutius de delictes". La magistrada del jutjat de València cita la sentència de l'Audiència de Barcelona, sobre la qual considera que, tot i la diferència de què D. H. P. va mantenir relacions sexoafectives amb dones, és "plenament" aplicable en el cas de l'agent infiltrat a València.

El jutjat valencià sosté que les relacions de militància i amistat establertes entre les dues activistes i el policia van ser “consentides”, per la qual cosa “en cap moment es pot imputar a l’agent la intenció de produir un sofriment físic o mental a les querellants [delicte de lesions]”. La jutgessa defensa que va haver-hi consentiment per a descartar també el presumpte delicte de revelació de secrets: “la informació que l’hagen pogut facilitar arran de la relació d’amistat entaulada no troba encaix en les conductes descrites en l’article 197 del Codi Penal”, el qual especifica que per descobrir secrets o vulnerar la intimitat les relacions no han de ser consentides.

“Obtenir informació”

El jutjat d’instrucció número 21 de València, en el seu escrit, reconeix, tal com van fer la resta de sentències d’inadmissió, que existeixen altres formes d’infiltració diferents de la d’agent encobert, la qual està regulada en la llei d’enjudiciament criminal i actua sota ordre judicial. La magistrada fa referència que “la figura d’agent encobert és diferent de la d’agent infiltrat”, el qual, defensa, té la missió d’infiltrar-se en col·lectius socials “radicals” amb l’objectiu “d’obtenir informació i evitar, d’aquesta manera, que es produïsquen altercats il·lícits i disturbis en la via pública”.

El jutjat justifica la infiltració com a una “investigació policial de la qual tots els serveis de seguretat fan ús i de la qual formen part l’engany i l’ús d’una identitat suposada per a garantir la confiança necessària per a obtenir informació”. Així mateix, detalla que l’agent infiltrat duu a terme un “treball d’intel·ligència”, amb què “quan ja té les informacions delictives o indici de delictes pot passar a treballar com a agent encobert” amb una autorització judicial.

A parer de l’advocada es pretén “legitimar l’actuació policial a través de la figura d’agent infiltrat, tot i que aquesta no apareix en la legislació vigent”. “Es dona per bona la infiltració justificant que s’ha espiat col·lectius violents i radicals, tot i que no hi ha hagut cap investigació que determine eixa radicalitat”, rebla amb rotunditat.

El policia, sota la identitat falsa de Ramon Martínez Hernández, ha estat el tercer dels quatre espies descoberts de la promoció d’agents de l’any 2019. La seua missió d’espionatge es va centrar en el moviment popular i antifeixista de València i, més concretament, del barri de Benimaclet, a través de la seua infiltració en diverses organitzacions socials: Cuidem Benimaclet, el CSOA l’Horta, la xarxa d’aliments Grama i el grup de suport als joves migrants que viuen a la Garrofera, una antiga lletera del barri de Benimaclet. Alhora, va establir vincles amb militants d’Acció Antifeixista València, que li van facilitar participar i liderar mobilitzacions i accions.

https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/un-jutjat-de-valencia-es